

то да я заколи. Княгинята ся оплаква, и той ся дръва на странж и ся обрицж грозно да я гльда, клати си главжтж задз Рамо).

Княгинята— О Всевишно Небо! силно по-не ти гржми, мѣне злочестнж отъ свѣтъ земни! Чернж земя, ахъ раствори, менѣ въ нея вѣчно прибири!

Арапинѣтъ— Глушава Геурке, що ходишъ да ся оплаквашъ напраздно? Що ся не врѣчашъ да приемнешъ нашжта права вѣра! Мохамедъ ще тя благослови, а нашата ще тя направи честната ханжмжж.

Княгинята— О Боже запазимя отъ насилие.

Арапинѣтъ— Ако не ся врѣченъ съ добро, нашжтж ще тя нгсили; ти днесъ като си испаднжла въ ржцѣ му, той трѣбва да ти помюслюмани; това е свѣта негова длъжностъ.

Княгинята— Спасителю Христе! ти смилн ся за менѣ нещастнж робиня! (Сльда на столзтѣ и си обльга очитѣ съ ржжж).

Арапинѣтъ— Напраздно виеашъ: вашый Богъ не ще ти помогне.

ЯВЛЕНИЕ III.

Горнитѣ другъ Арапинъ.

Другий Арапинъ— Ахмедъ дѣ е геурката!

Първий Арапинъ (Сочи Княгинята). Ето я.

Другий Арапинъ (опуля очи си на нея). Охъ! тахибъ гюзель.

Първий Арапинъ— Е! какво дума нашата за тая?

Другий Арапинъ— Нашата дума какво, че ако не ся врѣче да ся потурчи, ще я насилва, ще я мжчи и най сѣтне ще я покачи на въже, както направи съ другитѣ роби, що нерачихж да припознаятъ Мухамеда за истенъ пророкъ.

Първий Арапинъ— Безумни Геури! Вижлатѣ